

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/87/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3214202596
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3214202596.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Emílie Zimovej a členov Mgr. Zuzany Holúbkovej a JUDr. Gabriely Janákovvej v právnej veci navrhovateľa: S. F., a.s. so sídlom v W., X. L. 7, IČO: 35 717 769, zastúpeného JUDr. Y. X., advokátom so sídlom v W., Na vršku XX proti odporcovi: U. L., bytom Q. XXX, X. nad W., o zaplatenie 409,50 eur s prísl., na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 28. októbra 2014, č. k. 4C/91/2014-24, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom zamietol návrh na začatie konania. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Svoje rozhodnutie odôvodnil citáciou ustanovenia § 2 písm. b), § 3 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ako aj ustanovení § 52 ods. 1 až 4, § 54 ods. 1, § 100 ods. 1, § 101 Občianskeho zákonníka, § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Uviedol, že navrhovateľ a odporca uzavreli dňa 03.03.2009 zmluvu o úvere, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporcovi úver vo výške 350 eur. Úver bol poskytnutý za odplatu a úrok vo výške 20% z istiny, v celkovej výške 241,50 eur. Odporca sa zaviazal splatiť úver vrátane poplatku za správu v pravidelných 13 mesačných splátkach vo výške 45,50 eur. Listom zo dňa 16.04.2010 navrhovateľ oznámil odporcovi, že záväzok zo zmluvy o úvere bol zosplatený z dôvodu jeho omeškania s jeho splácaním. Súd dospel k záveru, že návrh nie je dôvodný. Konštatoval, že v danej veci nárok na zaplatenie dlžnej sumy vyplýva zo spotrebiteľskej zmluvy uzavretej v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pričom sa jedná o spotrebiteľský úver v zmysle Zák. č. 258/2001 Z. z. v znení neskorších predpisov. Na daný právny vzťah aplikoval príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka napriek tomu, že zmluva o úvere bola uzavretá v zmysle Obchodného zákonníka, avšak ide o spotrebiteľskú zmluvu, ktorej základnou črtou je, že takéto zmluvy sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Podľa príslušných ustanovení posudzoval aj otázku premlčania, pričom zistil, že v danom prípade uplatnený nárok na zaplatenie plnenia zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere je premlčaný, keď navrhovateľ listom zo dňa 16.04.2010 oznámil odporcovi, že záväzok zo zmluvy je zosplatený a vyzval odporcu, aby celý dlh v sume 409,50 eur uhradil. Navrhovateľ podal návrh na súde až dňa 17.06.2014, teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby podľa § 101 Občianskeho zákonníka, a preto súd návrh ako nedôvodný zamietol. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd odôvodnil ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnému odporcovi ich náhradu nepriznal, keďže si túto neuplatnil.

Proti rozsudku podal v zákonnej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie navrhovateľ, ktorý navrhol jeho zrušenie a vrátenie veci okresnému súdu na ďalšie konanie. Uplatnil dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. e/ O.s.p.. V odvolaní spochybnil záver súdu prvého stupňa o

premlčanie uplatneného nároku s tým, že v danej právnej veci premlčacia lehota spočívala, a to minimálne počas časového obdobia odo dňa 06.06.2011, t. j. od dátumu, kedy bola podaná žaloba na Medzinárodný rozhodcovský súd v Bratislave do právoplatnosti uznesenia Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, sp. zn. 4Er/146/2013 o zastavení exekučného konania, teda prebiehali konania, ktoré zapríčinili spočívanie premlčacej lehoty. Vyslovil súhlas so zistením súdu prvého stupňa, že celý dlh sa stal splatným ku dňu 13.10.2009, pričom vyslovil názor, že týmto dňom, t. j. prvým dňom po zosplatnení záväzku začala plynúť premlčacia lehota, a to vo všeobecnom trvaní troch rokov. Ďalej uviedol, že začiatok plynutia premlčacej lehoty v tomto prípade predstavuje okamih, kedy navrhovateľ mohol prvýkrát uplatniť ochranu svojho práva, čiže navrhovateľ mohol dňa 14.10.2009 prvýkrát uplatniť ochranu svojho práva vyplývajúceho zo zmluvy o úvere. Uvedený začiatok plynutia premlčacej lehoty potvrdil aj rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Obo/44/97. V danej právnej veci však začala dňa 06.06.2011 premlčacia lehota spočívať, lebo navrhovateľ uplatnil svoje právo na Medzinárodnom rozhodcovskom súde v Bratislave zriadeným Rozhodcovskou spoločnosťou a.s.. Tento súd vydal dňa 22.10.2012 rozhodcovský rozsudok sp. zn. 0100/2011. Na základe tohto právoplatného a vykonateľného rozhodnutia navrhovateľ podal návrh na začatie exekučného konania súdnemu exekútorovi. Okresný súd Bánovce nad Bebravou dňa 11.06.2013 uznesením sp. zn. 4Er/146/2013-14 zamietol žiadosť o udelenie poverenia a následne mal exekučné konanie zastaviť. Vyslovil názor, že počas časového intervalu od doručenia žaloby navrhovateľa medzinárodnému rozhodcovskému súdu po deň nadobudnutia právoplatnosti uznesenia Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 4Er/146/2013 o zastavení exekučného konania premlčacia lehota spočívala. Navrhovateľ splnil podmienky § 112 Občianskeho zákonníka, teda sám inicioval predmetné konanie, riadne v tomto konaní pokračoval, pričom v danej veci bol vydaný právoplatný rozsudok. V tejto súvislosti citoval rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/41/2000, ako aj Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 25Cdo/129/1999, rovnako aj sp. zn. 33Odo/454/2006. V závere uviedol, že tieto skutočnosti naplňajú odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. e/ O.s.p. v spojení s ust. § 205a ods. 1 písm. c/ O.s.p., nakoľko súd prvého stupňa mal lústrovaním vo svojom archíve zistiť, že v danej veci prebiehalo konanie o ten istý predmet, a preto premlčacia lehota spočívala.

Odporca sa k podanému odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že rozsudok okresného súdu je potrebné potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pretože je vo výroku vecne správny. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým sa končí konanie vo veci samej možno v zmysle ust. § 205 ods. 2 O.s.p. odôvodniť len okolnosťami uvedenými pod písm. a/ až f/ cit. zákonného ustanovenia.

Navrhovateľ uplatňuje dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. e/ O.s.p. (doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené - § 205a). Citovaný dôvod na odvolanie je daný v prípade, ak účastník konania oprávnené uplatní nové dôkazné prostriedky v súlade s § 205a ods. 1 písm. c/, d/ O.s.p. a z týchto skutočností vyplynie skutkový stav, ktorý je v rozpore so zisteným skutkovým stavom tvoriacim základ napadnutého rozhodnutia. Vtedy je zrejme, že súd prvého stupňa zistil skutkový stav, ktorý ako základ rozhodnutia neobstojí.

Občiansky súdny poriadok tak pripúšťa skutočnosti, alebo dôkazy v odvolacom konaní, v ktorom sa napáda prvostupňové rozhodnutie len v obmedzenom rozsahu, a to za podmienok upravených v ustanovení § 205a O.s.p..

Navrhovateľ uplatňuje dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. e/ O.s.p. s poukazom na ust. § 205a ods. 1 písm. c/ O.s.p., podľa ktorého skutočnosti, alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p..

V prejednávanej veci odvolateľ považuje za ďalšiu skutočnosť, alebo iný dôkaz, ktoré neboli uplatnené v dovtedajšom konaní, existenciu rozhodcovského rozsudku sp. zn. 0100/2011 v spojení s uznesením Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 4Er/146/2013.

Zo spisu je však jednoznačné, že rozhodnutia ani iné listiny týkajúce sa daných konaní navrhovateľ nepripojil, a to ani spolu s odvolaním, v ktorom tieto skutočnosti uplatňuje.

Pokiaľ ide o prvostupňové konanie, tak súd prvého stupňa určil termín verejného vyhlásenia rozhodnutia na 28.10.2014, pričom dňa 08.07.2014 prevzal právny zástupca navrhovateľa uznesenie okresného súdu zo dňa 02.07.2014, obsahujúce poučenie podľa § 114 O.s.p., vrátane poučenia podľa § 120 ods. 4 O.s.p. Podľa cit. zákonného ustanovenia súd je povinný okrem veci podľa ods. 2 poučiť účastníkov, že všetky dôkazy a skutočnosti musia predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada.

V danej veci navrhovateľ napriek riadnemu a včasnému poučeniu podľa § 120 ods. 4 O.s.p. súdu do termínu vyhlásenia rozhodnutia nepredložil a neoznačil žiadne skutočnosti a dôkazy, na ktoré by mal súd pri rozhodovaní prihliadať. Nie je preto akceptovateľný dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. e/ O.s.p. s odkazom na ust. § 205a ods. 1 písm. c/ O.s.p..

Navrhovateľ preto nemôže za takýchto okolností úspešne uplatniť existenciu ďalšej skutočnosti, ktorá nebola uplatnená v prvostupňovom konaní, a to existenciu rozsudku rozhodcovského súdu.

Neobstojí zároveň odvolacia námietka navrhovateľa uvedená v závere odvolania o tom, že súd prvého stupňa mal lustrovaním zistiť, že v danej veci prebieha konanie o ten istý predmet, keďže konanie prebiehalo pred rozhodcovským súdom a exekučné konanie nie je konaním, ktoré by mal súd v súvislosti s podaním návrhu na začatie konania v občianskom súdnom konaní zisťovať ako okolnosť, ktorá sa aj na takomto návrhu vyznačuje a má signalizovať súdu prekážku veci rozhodnutej, prípadne litispendenciu.

Keďže navrhovateľom uvádzaný dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. e/ O.s.p. nebol uplatnený opodstatnene, bol rozsudok okresného súdu, ktorým bol zamietnutý návrh na začatie konania z dôvodu premičania uplatneného nároku, odvolacím súdom potvrdený.

V odvolacom konaní bol úspešný odporca, ktorý by mal v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 224 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov odvolacieho konania, avšak v súvislosti s odvolacím konaním mu trovy nevznikli, a preto mu neboli priznané.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.